

REALITATEA

ilustrată LEI 10

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ANUL VI. NR. 281

25 AUGUST 1932

PRĂBUȘIREA

Un ofițer ungar, participând la cursele de cai dela Olimpiada din Los Angeles, s'a prăbușit la un obstacol. Atât calul cât și călărețul au căzut pe cap, dar au scăpat teferi.

OLIMPIAD

de la

LOS ANGELES

Stânga: Americanul Eduard L. Gordon a devenit campion olimpic, sărind la o distanță de 7.64 m.
Dreapta: Defilarea concurenților înainte de începerea jocurilor.
Jos: Australianul Bearce a câștigat cu extremă ușurință proba de vâsle în barcă pentru o singură persoană.

Jos: Pornirea în proba de fond pe 800 de metri. Câștigătorul Thomas Hampson (Anglia) în stânga fotografiei.

Stânga: Jefferson, campion olimpic la sărituri cu prăjina.

Sus: Startul pentru proba de fond pe 100 de metri, câștigată de americanul negru Ralph Metcalf (în stânga fotografiei). Jos: Instanțianeu în cursa de 80 de metri cu obstacole, pentru femei.

Parcul ORATORILOR

DE fapt se numește Hyde Park și sub această titulatură este cunoscut în toată lumea. Un parc popular, ca oricare altul din marile orașe, cum ar fi spre exemplu grădina Luxembourgului la Paris, Tiergartenul la Berlin, sau Cișmigiul ori parcul Carol la noi. Într-o privință însă, acest mare parc este unic pe glob: e un teritoriu liber, un fel de porto-franc sau zonă internațională pentru toate categoriile de oratori ai pământului.

Oricine are de spus sau de anunțat ceva, celorlalți oameni, își poate ridica o tribună în Hyde-Park și-și poate strânge un număr oarecare de auditori.

Fiecare individ care are o idee (fie ea

chiar și fixă), poate da aci drum liber lăvinei oratorice cu care este inzestral, comunicând-o și altora.

Indiferent dacă sunt revizioniști ai moravurilor actuale, sau prezicătorii războaielor, molimelor ori cataclismelor, toți au dreptul să-și expună părerile și năzuințele, publicului ascultător, — pe alele bine îngrijite de municipalitate, — sub imensa cupolă a cerului liber, fără ca pentru aceasta, să aibe nevoie de autorizația prealabilă a prefecturii de poliție. Și îi auzi, — după ce-și potrivește manșetele:

— „Ladies and gentlemen!”

În acest parc al oratorilor, se țin zilnic cuvântări contra guvernului, contra scumpelei, contra căderii lirei sterline, contra bunului celor bogați și a indiferenței săracilor, contra ploii și ceței, contra Golfstreamului, contra americanilor, contra generalilor americani, contra asupritorilor Indiei centrale, contra exploatărei rassei negre, contra traficului de carne vie, contra opiului și alco-

olului, contra asupririi femeilor și contra acordării de drepturi acestora și contra tuturor oamenilor și lucrurilor de pe pământ.

Oricare poate critica, lăuda, injura, poși tuna și fulgera, poși să desvăluie culise politice existente sau numai închise, în trei cuvinte se poate vorbi orice. Și aceasta în toate limbile lumii, de la engleză, franceză, germană, spaniolă, română, italiană, ungară, rusă și malaeză, până la dialectul negrilor din Niam Niam. O singură condiție se pune neobosiților domni oratori: să nu plictisească. E drept că nici măcar unui orator plicticos, nu i se ia cuvântul, dar respectivul observă la un moment dat, dispariția subită și bine motivată a întregului auditoriu.

Foarte adesea se întâmplă, ca un orator să vorbească într-o limbă pe care n-o cunoaște decât el și cu sine. Dar dacă individul are temperament, o voce pe cât de sonoră, pe atât de plăcută și dacă-și însoțește verbul de gesturi adecuate, grandelocvente, se formează în jurul lui un auditor numeros, care-l mai și aplaudă la sfârșitul conferinței sale.

Londonezii numesc pe acești originali ai Parcului Oratorilor; „Soap-Box Orators”,

emoșionanți și demagogi prin excelență și adesea se găsesc printre ei, oameni de o seriozitate consternantă. Foarte mulți dintre parlamentarii cu faimă ai Angliei, precum și numeroși fruntași ai vieții publice și-au început aci cariera, studiând oamenii și impresia produsă de fiecare gest și de fiecare vorbă, asupra masselor.

KEYSTONE

tors”, (vorbitorii de pe lăzile de săpun). Această denumire datează dela origina obiceiului și astăzi nu se mai poate stabili cu precizie, de unde provine porecla. Dar e mai mult decât probabil, că primii oratori ai acestui fericit parc, își aduceau cu ei și tribunele de pe care vorbeau, — lucru care se mai petrece și astăzi, în foarte dese cazuri. Și aceste tribune trebuie să fi fost în acele vremuri, lăzi de săpun, pe care și le închiriau pentru câteva pence, dela cele mai apropiate magazine de coloniale.

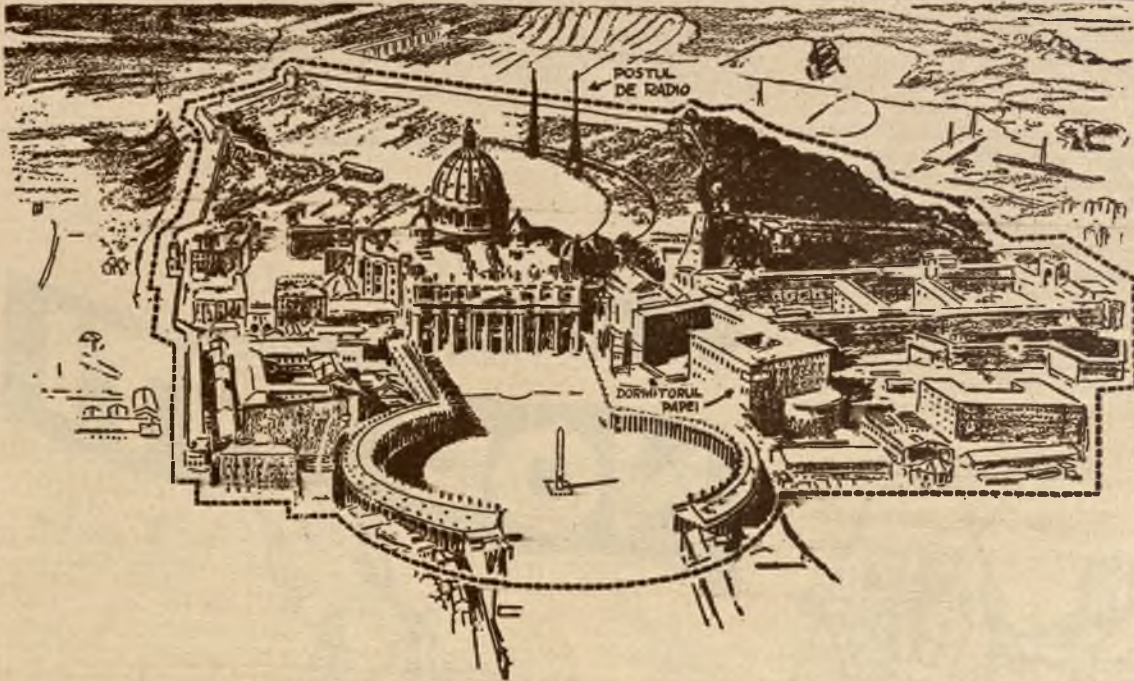
Printre acești oratori ai Hyde-Park-ului sunt și foarte mulți originali. Unii se deosebesc însă de vânzători ambulanzii, numai prin faptul că în loc de mărfuri palpabile, vând doar din cele spirituale și în cele mai dese cazuri, acestea sunt de cea mai proastă calitate.

Aproape toți sunt veseli, amuzanți, pasionați, antrenanți,

nu stie toata lumea

acestui mare general și o a cincia națiune, Austria, își amintește că a condus-o în zilele revoluției dela 1848.

Joseph Farmer a emis un cek pentru 28.000 dolari pe o bucată de șindrilă, cu creta, cek care s'a incasat. (San Francisco 1906).

Cea mai mică țară

Citta del Vaticano, e cea mai

mică țară din lume, întinzându-se pe o șesime de milă pătrată (220 km²). Deși in cuprin-

sul său nu se pot naște copii, populația sa s'a dublat in ultimul an!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

mai târziu era in capul armatei naționale ungare, ce pornise un război de eliberare împotriva Rusiei și a Austriei. Faima sa de mare strateg își atinge culmea în cursul acestei campanii, când nimicește în repetate rânduri forțele adverse.

Cu toate aceste victorii însă, Ungaria e silită să cedeze și Bem se retrage în Turcia. Imbrățișează Mahomedanismul, intră în serviciul sultanului sub numele de Murad Pașa și moare într'o luptă cu armatele confederației arabe, formată cu scopul exterminării creștinilor din Siria.

Franța, Ungaria, Polonia și Turcia și-au acordat onorurile

Un Hercule de doi ani. Goliath Arnim a început să dea încă din leagăn dovadă de o extraordinară forță exercitându-se mai cu seamă asupra vestimentelor sale, pe care obișnuia să și le sfârșie cu o singură mișcare. La vârsta de un an putea duce la gură o cană cu lapte de o jumătate de kilogram și s'o golească dintr'odată.

Astăzi, la vârsta de doi ani, e un număr de senzație la teatrul de varietăți, rupând lanțuri cu mâinile, îndoind fiare și ridicând greutatea ce întrec pe a trupului său. Este și intelectualicește tol atât de bine dezvoltat, prezentând pronunțate aptitudini pentru pian.

Degetul cel mare dela piciorul statuei de Bronz a Sfântului Pe-

tre s'a tocit sub sărutările credincioșilor.

Eroul național a patru țări diferite, Josef Bem (1795-1850) a fost de origină poloneză și s'a distins în campania rusă a lui Napoleon din 1812, când a obținut crucea legiunii de onoare. In 1830, conduce armatele poloneze în răscoala lor eșuată,

contra Rusiei și i se conferă pentru vitejia și cavalerismul său, ordinul polonez al Virtuții Militare.

In 1848 se afla în fruntea forțelor revoluționare ce apărau Viena, împotriva armatelor împăratului austriac. Câteva luni

Fotografia de mai sus reprezintă delegația internațională a cercetașilor marinari care a depus o coroană pe Mormântul Eroului Necunoscut polon, la Varșovia. In fruntea delegației române a fost domnul comandor Negulescu, pe care-l vedem in primul plan.

DE PESTE HOTARE

1) Rin-Tin-Tin, faimosul câine „star” de cinema, a murit de curând, viciimă a dresorilor lui. În fotografia noastră, câinele minune cu regisorul său, în fața mlt-croșonului. 2) În Florida s'a lansat modelul de bicicletă de apă, pe care-l prezentăm. Sportivul se calcă pe spate și prin simpla mișcare a pedalelor, se pot parcurge kilometri întregi, fără pericol de scufundare. 3) D. Ar-ton Csernak, noul primar al orașului Chicago, a sosit în Praga. Se știe că d. Csernak este ceh, născut în Kiadno, lângă Praga. 4) Generalul Sanjurjo, șeful re-cenței mișcări monarchiste spanole, a fost arestat din ordinul guvernului din Madrid. 5) În fotografia noastră vedem câțiva soldați ai gardei republicane spanole, transportând armele confiscate dela revoluționari.

2

1

3

4

BCU Cluj / Central University Library Cluj

OO PEDEAPSĂ SEVERĂ OO

Se știe că unele pedepse ale Evului Mediu, pentru militarii acelor vremuri, stârnesc groaza contemporanilor noștri. Astfel ruperea în patru bucăți a unui delictent condamnat, se făcea cu ajutorul a patru cai, de cozile cărora nenorocita victimă era legată cu frânghii, de cele patru membre.

Alte pedepse oribile erau celebra fugă printre baionete, — când condamnatul alerga printre două șiruri de soldați, cari îl împungeau cu baionetele, astfel că la câteva zeci de metri se prăbușia leșinat sau mort, — sau goana printre nuitele, când cel condamnat era biciuit de camarazii săi.

Trecând printre soldații aliniați, condamnatul o lua la fugă, cu spatele gol, și fiecare dintre soldații asistenți, trebuia să-l lovească cu o nuiă subțire. Dacă individul rezista la prima defilare, trecea a doua probă și acestea se repetau până la completa lui extenuare. Erau rare cazurile când condamnații mai scăpau cu viață din asemenea încercări.

La regimentul 9 Călărași din Constanța, am avut de înregistrat de curând o condamnare asemănătoare: doi soldați au furat o pereche de cisme și au fost prinși. Camarazii i-au condamnat să fie legați la stâlpul înșamei și trecând apoi cu cismele legate în spate au trecut prin fața întregului regiment, aliniat de două rânduri. Ostașii i-au scuipat acoperindu-i cu întregul lor oprobriu emanările glandelor lor salivare. A fost o pedeapsă exemplară care va tăia altora pofta de furturi.

Fotografia noastră reprezintă un grup de trei copilași, călări pe cai de munte, făcând o excursiune în împrejurările stației Olănești.

Fotografiile de mai sus și cea de alături reprezintă pe domnișoara Gella Derioiu, studentă la universitatea din Londra, unde s'a relevat printre cele mai merituoase elemente.

Domnișoara Derioiu este în același timp și o pasioantă automobilistă, cunoscând la perfecție mecanica.

În fotografia din stânga sus, o vedem în Kensington-Park din Londra, în dreapta sus, într'un garaj bucureștean, iar în stânga, la volanul automobilului propriu.

Părul de prisos deranjează

aspectul armonios al farmecului feminin. Tocmai în lunile însoțite ale verii

este privirea atentă a publicului mai pedantă. Deaceia, îndepărtați micii perișori, dar totuși supărători de sub braț, pe braț, pe picioare, pe obraz și pe spate cu "Dulmin" cremă depilatoare căderea radicală a părului.

DULMIN

cremă depilatoare

"Dulmin" nu este lichid, ci o cremă albă și moale, ușor de aplicat fără se întindă pe alte locuri ale pielii. Ea este aproape fără miros, și așa de plăcută încât se poate întrebuița fără șovăire. "Dulmin" - cremă depilatoare căderea părului e de un efect imediat, fără dureri și îndepărtează părul în 3-5 minute. Datorită întrebuițării mai dese "Dulmin" contrar rasului - împiedică creșterea părului. El este cel mai sigur mijloc al prezentului contra părului de prisos.

DR. M. ALBERSHEIM, FRANKFURT A. M., PARIS, LONDON

Depozit general pentru România: "GEA" KRAYER, S. p. A., Timisoara

O CAPITALĂ CARE-ȘI TOT RUPE CENTURA!...

BUCUREȘTII, orașul miraculelor, centrul spre care gravitează azi nu numai viața românească, dar interesele balcanice și ale Europei Centrale, orașul vizitat de cei mai de seamă oameni din Occident, punctul spre care se îndreaptă iluziile provincialilor și cuteganții aventurierilor, — Bucureștii se revarsă...

In adevăr, nu numai în sens moral, dar și „pe teren”, orașul acesta unic ca aspect în lume și vecinie în devenire, a crescut, spargându-și hotarele, în timp ce a câștigat, — România întregindu-se, — o importanță pe care nici vecinii boeri bucureșteni, cu islic și năghilea, nu au visat-o. Orașul, în ultimul timp, s'a revărsat peste „zonă” sa, care a devenit astfel o zonă pur fictivă. Case s'au construit spre

periferie, străzi noi și noroioase s'au deschis, calea dintre oraș și satele vecine s'a populat cu cârciumi și bordeie, „parcuri” de construcțiuni s'au clădit peste noapte, iar orașul s'a întins azi atât de mult, încât, cu mici lacune „virane”, a acoperit aproape tot spațiul cuprins în linia de centură a forturilor...

PIERDUT IN MIJLOCUL PADURILOR

Ionescu Gion în „Istoria Bucureștilor”, își exprimă credința că orașul are o origină preistorică, dat fiind că în Dealul Spirei s'au găsit arme și unelte de silex. Malurile Dâmboviței erau atunci acoperite de bălți și păduri foarte întinse, care dăinuiau în toată epoca romană și după, potrivit cu formațiile a numeroși

scriitori. Baksici, venind în secolul XVII-lea la Curtea lui Matei Vodă, spune că în jurul Bucureștilor sunt păduri atât de dese, încât „poți merge o zi fără a ieși din pădure”. De asemeni, trimisul regelui Suediei, Gustav Adolf, aduce mărturie despre pădurile acelea, precum și alții.

Hașdeu ne spune că numele „Dâmboviță” înseamnă pe limba primilor slavoni „foaie de stejar”, ceea-ce-ar fi foarte semnificativ.

Bucureștii au fost poate și un municipiu roman, deoarece la Panteliman s'au găsit monede romane, iar un vallum (troian) dela Dunăre spre Nord, trecea prin București, dupăcum mărturie face condica cu No. 2 a Mitropoliei din București. Nu se știe însă ce nume purta cetatea, pe vremea romanilor.

Desigur că hoardele de barbări au trecut și pe meleagurile bucureștene.

Unii scriitori spun că Negru-Vodă a făcut întăriții la București. La 1315 Alexandru Basarab întărește orașul, care devine cetate a Basarabilor, iar Vladislav ridică o biserică, numită a Coconilor, și mai târziu a Sărilor.

La 1370, vechii cronicari notează lupta dintre *Dragmer Olacus*, *castelanus de Domboycha*, adică Dragomir Părcălab al cetății de Dâmbovița, cu un voevod al Ardealului. La 1401 Mircea dă un hrisov din București, iar unii istorici cred că acest Domn a zidit cetatea, de *bucurie*, după o mare victorie,

numind-o dela „bucurie” — București.

CINE A FOST BUCUR?

Există în România mai multe sate ce poartă numele București și toate au fost, după cum spun sigure mărturii înființate de către un „Bucur”. Desigur că și Capitala și-a luat numele dela un boer sau un păstor, a nume Bucur. Poate că acel Bucur era transpoziția în românește a numelui *Hilarius*, care a fost un duce auson.

Sau făcând multe ipoteze asupra originii acestui oraș. Se pomenește chiar de un Bucur fiu al lui Laiotă Vodă. Numele orașului a fost găsit și de către geografil și călătorii arabi, din veacul 12 și 13.

Înainte de 1400, în jurul Bucureștilor erau mănăstiri ca Snagovul, în care, din când în când, își făcea domnia reședință.

La 1401 apare în documente expresia „Cetate a Bucureștilor”. Ștefan cel Mare a intrat în București, asediind cetatea.

Istoria Capitalei este frământată, ca și a întregului nostru teritoriu de altfel. Ocupațiunile străine și războaiele s'au ținut lanț, spulberând documentele privitoare la București.

La 1500 se tăiaseră pădurile, pentru a se construi case, orașul luase avânt, așa că hrisoavele îl numesc „vechiul” și „mănumatul Scaun al Bucureștilor!”. În tot secolul XVI-lea, lupte grozave s'au dat în jurul Capitalei, la Văcărești, Periș, etc.

Mircea Ciobanul a făcut îmbunătățiri orașului și bisericii dela Curtea Domnească iar documentele pomenește de „hotarele puse de Mircea Vodă” în oraș. Până la 1560 nu se știe exact cât se întindea orașul. În a doua jumătate a secolului XVI-lea, Bucureștii se întindeau, pe vremea lui Mihai Viteazul, dela Curtea Domnească în Calea Văcărești până la biserica Zlătariilor, a lui Colțea Clucerul, spre Sfinți și peste Dâmbovița, cu rare clădiri în Sfinții Apostoli, în mahalaua Calicilor (Rahova), Mihai Vodă și Gorganii, — ne spune Ionescu-Gion.

„CUM SE BATEA RAZBOIUL”...

În timpul luptelor lui Mihai cu turcii, Bucureștii sufăr îngrozitor: orașul e evacuat și jefuit, bisericile dărâmate, se construiesc mari fortificațiuni, despre care se duce vestea în toată Europe, iar Capitala mult timp după război, nu s'a mai putut reface...

După 1600, Capitala începu să se întindă spre răsărit, dincolo de biserica de lemn a lui Colțea Clucerul, crescând cu mahalaua Săpuna-

Pe locul fostei terase Oteteșanu, statul major al literaților și actorilor în trecut, s'a ridicat mândra și... american, noul „building” al societății de telefoane.

rilor și cu mahalaua Scaunelor de carne (butucii pe care se tăia carnea de vite, la măcelării) ambele situate pe gârlița Bucurescioara. De aci, numele străzii Scaune, din zilele noastre.

Oprese însă dezvoltarea orașului un șir nesfârșit de bătălii, date la Mănăstirea lui Pană, mai târziu Sfânta Ecaterina, lângă Colentina, între Dușești și Mărcuța, — iar „bucureștenii cu copii se suiau pe garduri de se uitau „cum se bate războiul”, după cum cu 300 ani mai târziu, aveau să se uite așijderi la aeroplanelle nemțești și la faimosul Zeppelin...”

Cum se iviră câțiva ani de liniște, Bucureștii crescuseră de necredut. La 1640, episcopul Baksiei scrie, — cam exagerat, — că orașul are 12.000 de case, 100.000 de suflete și 100 de biserică.

Constantin Vodă Șerban încetu ridicarea Mitropoliei de

azi, când Patriarhul Antiohiei și Paul din Aleppo vizitară Capitala. Paul din Aleppo scrie că orașul are 600 case și 40 biserică.

Răscoala Dorobanților și Seimenilor nimici aproape orașul, iar pe locurile unde au fost ucși boerii se ridicară cruci de piatră. Când turcii veniau cu Mihnea III pentru a-l instala în tron, fostul domn dădu ordine să se dea foc orașului. Ordinul nu a fost însă executat. Totuși, Bucureștii suferă mult, și celebrele lui vii fură aproape nimicite. Pe lângă Turci și Tătari, la 1660 se iviră foametea, ciurma și luptele interne, între Ghiculești și Cantacuzinești. Bucureștenii erau de partea Cantacuzinistilor, iar când un Cantacuzino fu uns domn, orașul deliră de bucurie.

CIUMA ȘI NEMȚII!...

Din cauza ciumei, la 1676 o-

Popescului, iar pe podul Calicilor (actuala Cale a Rahovei) calicimea este împinsă spre podul Lupeștilor, de către boerii cari își clădeau case până spre vechea periferie. Spre Răsărit, Bucureștii se întindeau până la biserica Oltenilor, iar podul Târgului din afară (Calea Moșilor) ajunge spre Târgul Moșilor și cu Podul Calicilor, face un mare triumphiu, al cărui vârf era Curtea Domnească. Spre a freia latură a triumphiului, care unea capul podului Calicilor, în Dealul Lupeștilor, ia naștere Mahalaua Fintâna Boului, pe Șipotele Fintânelor (Str. Berthelot, care s'a numit până în zilele noastre, Str. „Fântânei”).

În jurul Curții Domnești, între 1700—1750 se încolăceau străzi mici și strâmte.

Del Chiaro, dascălul copiilor lui Brâncoveanu, atribue Capitalei de atunci o populație de 50.000 oameni.

La 14 Noembrie 1714, nemții vin la București. Pacea dela Pasarovici, din 1718, era să se trageze la București, așa cum peste 200 de ani avea să se încheie aici o altă pace. Anul 1718 fu

un an de groază: secetă, ciurmă, foamete.

VIAȚA CAPITALEI...

Capitala însă crește mereu... Faima despre bogățiile ei se răspândește în lume și Turcii jefuesc orașul.

După acel războiu, ciurma se ivi din nou și făcu 33.000 de victime! Dar peste zece ani orașul înviază iară.

„Energia de viață a Bucureștilor — exclamă Ionescu-Gion — este extraordinară!”

Comerțul se dezvoltă în Târgul dinăuntru, de lângă Curtea Domnească (str. Carol), în Târgul de Sus dinspre Hanul Șerban Vodă, Târgul Cucului de lângă Sf. Gheorghe și Târgul din afară, dela Obor (Târgul Moșilor).

Egumenii mănăstirilor posedau în București proprietăți foarte întinse.

Sub domnia fanariotă, nu odată bucureștenii s'au răsvrății contra domnului grec. Ca din senin, clopotele Mitropoliei începeau să bată și „zavera” în fricoșă palatul.

La 1770, boerii cer Rușilor fortificarea Capitalei și întreji

Bucureștenii au învățat să cîrcule occidental. La întretăerile principale, nu se traversează strada, decât la semnalul agentului de circulație

Tramwayul cu cai, un anachronism care a dispărut

orașul fu evacuat. Apoi, se refăcu cu încetul Curtea domnească, iar Șerban Vodă Cantacuzino construi pe Dâmbovița un iaz de pământ, mai sus de moara Mitropoliei, deschise un pod pe sub via domnească, numit podul lui Șerban Vodă și mai apoi podul Bellucului, zîdi biserica Doamnei și cea din Soorjari și construi Hanul Șerban Vodă.

La 1689 vin nemții, Domnul depe atunci, Brâncoveanu, se retrage din București, lăsând ispravnici și boerii.

Nemții nu s'au purtat cu bucureștenii mai bine decât sub ocupația din 1916-1918. Boerii fură târați pe străzi cu funia de gât, iar bogățiile le-au fost luate. Când auziră că Brâncoveanu a chemat pe tătari, „nemții d'întăi” ai generalilor Page și Hänslar au luat-o la sănătoasa. Constantin Brâncoveanu deschide podul Mogoșoarei, și de atunci Bucureștii s'au întins dincolo de Jicnița spre Sud și de biserica lui Lucaci spre Est. O grădina italiană se făcu la Curte, se construi biserica și orașul luă un nou avânt comercial.

CU CALEAȘCA, PE POD...

„Pod” se numea o cale pavată cu scânduri de lemn, podită. Își poate închipui oricine cum se făcea circulația pe „podurile”, printru scândurile cărora apa și noroiul făneau, când nu erau bine prinse. Gurile dintre scânduri se umpleau cu cenușe, așa că praful în zilele călduroase, se ridica la trecerea caleștelor, ca un nor.

În veacul al XVII-lea Bucureștii cresc cu mahalaua

Dreapta: Bucureștii se întind, de parte... Iar cetățenilor lui, li s'a oferit chiar la fosta fruntarie a orașului, un strand modern

nerca unei populații de 15.000 oameni la București. Ideile occidentale încep să prindă la București. Se fac mari lucrări edilitare. Pe vremea lui Ipsilanti, — ne spune Carra — Capitala e împărțită în 64 mahalale cu 8 mănăstiri, 41 biserici, 10 schituri, un palat princiar, o școală. In vremea lui Mauroghini la 189, — după N. Lazăr, — Capitala număra 88.000 locuitori, 3 școli, spital, 16 hanuri, băi și un foisor de foc. In general, autorii îi dau între 60—80.000 locuitori. Și așa, din an în an, Capitala crește. De unde acum 200 de ani, periferia ei era la Biserica Sfinților, la Podul Șerban Vodă și la Ateneu, — orașul și-a spart mereu centura, revărsându-se peste câmpii...

A. B.

Placa de pe bulevardul Brătianu, care indică locul pe care s'a înălțat odinioară, casa marelui bărbat de stat Ion C. Brătianu

Dispuneți-vă a face corect baia de soare

CREMA-NIVEA ULEIUL-NIVEA

Aceasta insemnează ca niciodată să nu faceți baia de soare fiind corpul ud, ci întotdeauna trebuie să vă fricționați mai întâi cu Crema-Nivea sau Uleiul-Nivea. Prin aceasta micșorați pericolul efectului dureros provocat de razele solare și căpătați o înălțare frumos bronzată, chiar și când cerul este inourat. Crema-Nivea și Uleiul-Nivea nu se pot înlocui nici chiar prin orice imitațiuni, cari vă suni recomandate ca tot așa de bune, căci nu există în toată lumea un alt mijloc pentru

ingrijirea pielii, care să conțină Eucerita pe care se bazează efectul surprinzător al acestor produse.

CREMA NIVEA: LEI 16.00 — 72.00
ULEIUL NIVEA: LEI 55.00 și 85.00
BEIERSDORF & CO., S.A.R., BRAȘOV
STRADA JULIU MANIU.

Ziua Marinei

La 15 August a avut loc la Constanța, o mare serbare nautică organizată de către Regele Carol, Voevodul Mihai și membrii guvernului, în scopul publicării aci, reprezentă:

1) Voevodul Mihai discutând cu domnul ministru Eduard Cioba într-o pauză, la bordul vasului „Constanța”. 2) „Neptun” cântând o moasă performanță nautică a unui marinar. 3) O barcă, participând la concurs. 4) Regele Carol, Voevodul Mihai și marii comandanți ai armatei, urmărind desfășurarea concursului. 5) Regele Carol, Voevodul Mihai și ministrul Samsonovici, noul ministru al armatei, urmărind desfășurarea concursului. 6) Sveranul, la bordul navei-bază „Constanța”, discutând cu Vaida-Voevod, președintele Consiliului de Miniștri. 7) Seara, la bordul navei-bază „Constanța”, cele comerciale, au fost splendid iluminate. În fotografia noastră se vede din distrugătoare cu decorația-i etnică.

Foto I. Ber

BCU Cluj / Central University Library Cluj

rei

...care au parti-
...filiile pe care
...to, in timpul
...se valuri, fru-
...land la marele
...stând la cele-
...ennul general
...rsurilor nau-
... domnul Al.
... de război și
... vedem unul
...ealitatea

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Miraj

MIZERIE cumplită la sate!... spun clătinând capetele cu tristețe toți cei cari simt dorința să stârnească mahnire și îngrijorare în suflete.

Dacă e o parte de adevăr — în această afirmație — vina e a celor cari în bătaia largă cât o arie nu cresc mulțime de vietăți, iar în grădina lasă cele câteva răzoare sărace de legume să se usuze în bătaia aprigă a soarelui.

Oamenii vor să-și valorifice munca cu bani peșin și nici nu le trece prin cap să țină a-și îndeplini — prin propriile lor mijloace — toate nevoile, nemaifiind siliți să pornească în exod, dincolo de granițele locului lor natal.

Din văgăunile munților și până la șesuri femeii, fete abia răsărite, oameni în puterea vârstei își părăsesc rostul închiriindu-și brațele pentru sume derizorii. De când însă provincia a început să fie puternic bântuită de criză, punctul de atracție a rămas Capitala noastră. De aici apariția atât de supărătoare a șomajului, cu puhoi de oameni fără câpătai, cari ajunși la ultima expresie a mizeriei cad în grija „Asistenței Sociale” sau a milei publice.

Vi s'a întâmplat poate de multe ori să luați parte la o scenă cam în genul celei următoare. — Stați în grădina la masă. Prin zăbrelele gardului un om cu chipul stors de lipsuri și hainele zdrențuite s'a oprit în loc și privește. Vrea o bucată de pâine. I-o întinzi și încerci să-l încodești.

— De unde ești bade?

— De tare departe... dela Bucova.

Lanțuri de munți fără de capăt și se perindă deodată prin minte, cu priveliști atât de mărețe pe cari le porți apoi în ființa ta vreme îndelungă ca o tovarășie a frumosului.

— Și te-ai îndurat să vii în mizeria de aici?

— Acolo-i mai multă.

— Am văzut turme bogate...

— Dacă le părăduiește boala sau ești silit să le vinzi, când datoriile te strâng de gât, tot muritor de foame ai rămas. Cauți atunci de lucru primppejur. La tăiatul lemnului se plătește treisute de lei pe lună, muncă din zori până se înnoptează. O vară încheiată te trudești ca un rob și când cade bruma tot cu nimic ai rămas.

— Omul a venit pe jos, două săptămâni zi la zi. A făcutocoluri, a fost oprit de jandarmi, dar puterea de voință i-a fost atât de mare încât a ajuns până la capăt. Aici a căutat de lucru. Ca și atâtea sute de oameni și-a pierdut și el vremea zile întregi, pela Halele Centrale, astâmpărându-și foamea cu resturile de mâncare dela cantinele din preajmă. Iarna și-a făcut culcuș într'unul din cotloanele de sub podul Șerban Vodă. Parte din tovarășii de suferință reușiau să-și mai înjghebe câte un rost numai de el se ținea nenorocul scai.

A intrat rânduș la o bodegă, în preajma falimentului. Stăpânul îl povățuia:

— Măi băete ești om singur. N'ai nici o grije; dacă vrei să rămăi pe aici fă-ți și tu o cunoștință... Femeii sunt la tot pasul, cât părul din cap. Li dai și tu la început un mic dar, ca să-i iei ochii și-ai să vezi că n'ai să mai scapi de dragostea ei. După ce-ți faci interesul cine te împiedică să nu-ți găsești mai târziu alta, cu un rost mai bun.

Atrasă de mirajul orașului, femeia dela țară a venit la București, să se bage servitoare”. Și în așteptare, pe cheiul Dimboviței rabdă de foame.

Munteanul nostru era neobișnuit cu astfel de coțcării... și-a preferat să doarmă pe locuri virane să cerșească o bucată de pâine.

De departe, tocmai de prin fundul Bucovinei sau Transilvaniei se îndreaptă spre Capitală familii compuse din mamă, fete, fete. Iși încuie frumușel lăzile, lasă vitele și păsările în grija unei rude, pe care o socot de încredere și cu ultimii bani din casă plătesc biletul de drum.

— Fetele au nevoie să-și strângă zestre... mărturisește mama — ceea ce înseamnă rochii, măregele, ciorapi de mătase, pantofi cu toc Louis XV.

Așternut și o hrană mai bună aveau doar și acolo. Surpriza care le-o rezervă Bucureștii e în foarte dese cazuri aceeași. Mama moare la spital. Bătrânețea, munca și grijile i-au destrămat viața, clipă de clipă, grăbindu-i sfârșitul. Copiii s'au resfirat pe unde au putut, prinși în tentaculele vieții de oraș, iar după o mică perioadă de timp avem cu ei niște desrădăcinați, epave ale celei mai crunte mizerii, când brațele de muncă nu-și mai găsesc întrebuințare.

Câte drame înghițite apoi de tăcere nu văd ochii noștri, la fiecă pas! — Mirajul Capitalei e totul. Oamenii sunt induși în eroare și poartă cu credință că altă viață îi așteaptă aici.

Aidoma unui „ucaz” ar trebui să meargă veste dela un capăt la altul al țării, povățuind pe oameni să rămână la rosturile lor, oricât ar fi de sărace.

MARGARETA NICOLAU

St. : Țărani veniți la București, — în căutare de lucru, — neavând adăpost, dorm pe malurile Dâmboviței.

„MAGAZINUL”

Singura publicațiune din țară în genul ei. Apare lunar în 120 pagini pe hârtie cromo în diferite culori.

Abonamentul anual 800 lei.
Prețul unui exemplar 30 lei.

O intrecere originală la Constanța, in Ziua Marinei

In cadrul marilor festivități navale, care au avut loc la Constanța, în ziua de 15 August, unul din cele mai amuzante spectacole, a fost desigur „răpirea purcelului de pe catart”.

Iată despre ce este vorba:

La prora unei corăbii acostate la cheu, s'a instalat un catart orizontal, de asupra apei, la capătul căruia s'a legat în balans, „în perfectă stare”, un purcel de câteva luni.

Concurenții trebuiau să sară de pe mal, pe catart, pe care să-l îmbrățișeze, să-l parcurgă până la capăt, să deslege „balansorul” animalului și să sară cu purcelu'n brațe, în apă, iar de-acolo să iasă la mal.

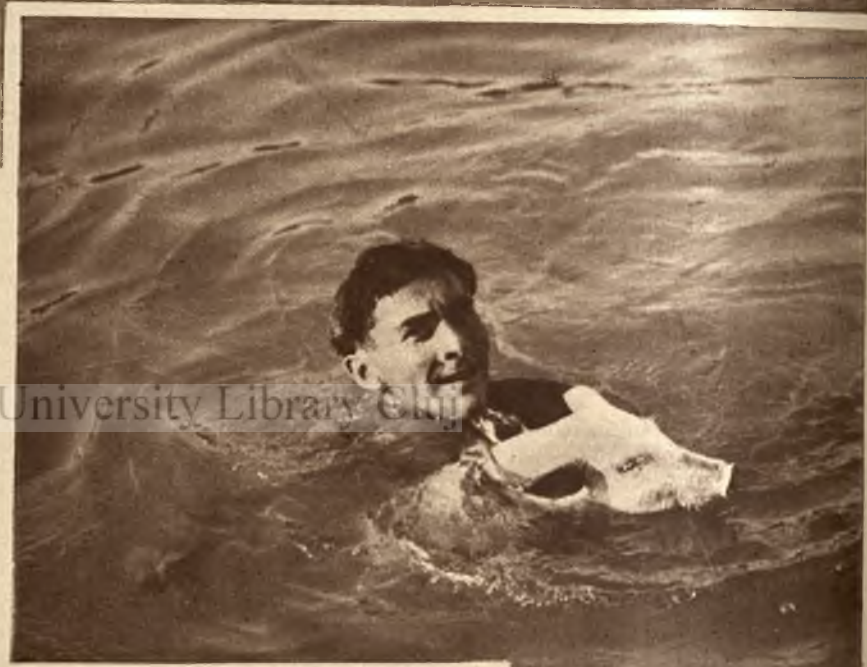
Desigur că la acest concurs, participanții trebuiau să fie perfecți înotători, deoarece în port marea e foarte adâncă. În consecință, au participat în majoritate, marinari de pe vasele noastre comerciale și de război.

Și concursul a început!

Voinicii făceau minunate salturi, apucau catartul, dar după câteva secunde, alunecau și cădeau în apă, în hazul publicului asistent.

Ce se întâmpla?

Catartul de care era legat purcelul-premiu, era uns dela un capăt la altul cu... smoală și pe lângă căderea în apă, concurenții se mai alegeau și cu decorații corporale negre, de diferite mărimi, după pasiunea cu care respectivii îmbrățișau stâlpul.

Insfârșit un oacheș jiu al mării, a reușit să deslege frânghiuța, a luat purcelu'n brațe și s'a aruncat cu el în apă.

În fotografiile pe care le prezentăm cititorilor noștri în această pagină, vedem sus: un concurent sărind pe catart, alunecă dela primul contact și cade în mare. Mijloc: câștigătorul „calcă apă” cu purcelu'n brațe. Jos: Concurenții înotând în așteptarea câștigătorului.

Foto I. Berman-Realitatea

Un sfert de ora cu Alice Cocea

Se cunoaste indobste valva pe care a sârnit-o simuidera unu ofiser de marina, la Can- nes, cu urmatoare a faptului ca a fost paratist de artista Alice Co- cea, compatrioada noastra, care aceluient obtine mari suc- ces in teatrul si cinematograful francez.

Correspondentul nostru din Paris ne trimite urmatorul in- teru pe care l-a luat d-nei Cocea si din care se poate con- stata ca Partul exercita o in- fluenta nefasta asupra senti- mentelor de nationalitate. La noi se spune „Dambovitza upa dulce, cine bea nu se mai duce”, dar in privinta orasului-lumina sar putea spune ca oricine a stal mtear un an pe malurile Senet si a inregistrat cel mai mic succes se considera ca nds- cul purtisan si-si uita completa mente nationalitatea.

***

Un batut mai de mult sabo- rnele parisiene: contele Stanislas de la Rochefoucauld, alimentasera adesea conica scandaloasa a Parisului, anunja castoria sa cu o mica artista de opera, de origine necunos- cuta, cu nume oarecum bizar (pentru francezi). Svonul se a- dveri, mica artista, Alice Co- cea, deveni doamna contesa de la Rochefoucauld.

Intra cu atata galagie pe pri- mul pian al viefii parisiene, ta- lenti ajutat de noroc al Alicei Cocea se impuse progresiv pu- blicului francez si nimic nu o- gindeste mai bine personalita- tea artistica pe care si-a creat-o tanara noastra compatrioata de- cat titlul sub care marie coti- diane parisiene anuntara, trei ani mai tarziu, divorul sofiilor: Doamna Alice Cocea, contesa de la Rochefoucauld, divor- feaza”.

In ultima sesiune teatrala, A- lice Cocea joaca la „Gymnase”, „la Route des Indes” si „Jean fixe un rendez-vous chiar la teatru. Acti ma primeste sece- tara ei si ma potreste sa asiept In loja spatioasa si moderna a artistei.

Inepta cubista a avut meri- tul sa ne aduca mobilia moderna cu linii pure energice; conturul definitiv, fara infloruri inu- bare mickale si lem de ma- seamat nimic pentru evolujia hon; distinulata in puncte asi- metrice, lumina cade progresiva si realizeaza un ansamblu de bun gust indiscutabil.

Tolant de covorul gros per- san, Boris, famosul ogar rus, nedespartit lovatas de foto- grafie al artistei, isi expune le- trua ani. Pot zice fara a jigni pe- despre cinema... joc abia de pa- ce priveste teatrul, nu am. Cat- insi asupra acestui trecut, in- care nu insemnam eu insami ni- mic. Amintiri din Romania in- te ajuta de noroc.

Sunt cuvinte care clarifica de- truntea pana deasupra ochilor, carti au o raceala de nepatruns. Rotunjimi plastice puncteaza si- metrie si semel rochia de ma- vase crtime, care se muleaza pe- lina perfecta a spatelui. In san- ceta, unde deineam roturi de- ingenua; abia acum patru ani am facut o incercare in filmul- mut, de al carui rezultat n'am

tract pentru patru filme noi cu „PARAMOUNT” pe care le voi turna abia la toamna.

Trec neste inqararea monolo- gisti nu e un mit.

O batae in usa. Tata-i pe Mi- chel Simon, neutilul Clo-Clo din „Jean de la Lune” si parte- nerul Alicei Cocea in piesa de la Gymnase. Eleganta sa figura iradiază o sensibilitate si o uma- nitate unica.

Dupa chemarile repetate ale regisorului, Alice Cocea si Mi- chel Simon patrasesc loja, sece- tara surade larg si condescen- dent iar ogarul ramani impasi- bil la vorbele stapanei:

„Boris, mon cher Boris, tu as bien chaud”.

Paris, August 1932. PETAINE S. OIRRT

Synnöve
de Björnshjerne Björnson
celebrul roman, a
apărut în excelența
Biblioteca Dimineața
No. 148
10 Lei
152 pagini

MARCI POȘTALE
pentru colecționari,
cumpără, vinde și
schimbă biroul Fi-
latic
S. LUPOVICI
BUCUREȘTI
Calea Victoriei, 51 etaj.

Citiți „MAGAZINUL”
COZONACI FRUMOSI
FAINA DE AUR HERDAN

Excursiunea „Realității Ilustrate“

la Băile Herculane - Porțile - de - fier - Turnu - Severin

DUMINICA și Luni (14 și 15 August) prietenii revistei noastre au avut ocazia de a vizita din nou Băile Herculane, Orșova, Ada-Kaleh și Turnu-Severin, plimbându-se pe Dunăre, până la Cazane și trecând prin Porțile de fier.

Excursiunea a decurs în modul cel mai perfect, fiecare participând îmbogățindu-și cunoștințele și petrecând admirabil două zile.

Fotografiile noastre reprezintă: 1) Dunărea la Porțile de fier; 2) Statuia lui Hercule la Herculane; 3) Un sat jugoslav, pe malul Dunării, chiar în fața insulei Ada-Kaleh; 4) Debarcaderul în insula Ada-Kaleh. În dreapta se văd vechile forturi ale cetății dunărene; 5) La bordul vaporului „Gheorghe Manu”, al N. F. R., spre Orșova.

Foto Albert Klaus

BCU Cluj / Central University Library, Cluj

Chiriași!

Observați ca apartamentul pe care-l închiriați să aibe un număr suficient de PRIZE

Când închiriați un apartament, convingeți-vă dacă acesta e confortabil, dacă vă oferă cea mai eficientă, cea mai credincioasă servitoare: electricitatea! În locuință aveți nevoie de prize nu numai pentru lămpi portative, ci și pentru aspiratorul electric de praf, fierul electric de călcat, vasul electric, rechaudul electric. Toate aceste aparate fac treburile casnice mai ușoare, mai plăcute.

Întrebunțarea acestor aparate este acum foarte convenabilă. O adiere răcoroasă timp de o oră cu un ventilator electric costă numai 12 bani. Un răcitor electric funcționează o zi întreagă numai pentru 11.50 lei, păstrându-vă alimentele proaspete și furnizându-vă la orice oră gheață. Un aspirator de praf lucrează pentru 85 bani o oră, curățind locuința în mod igienic și fără eforturi. Puteți încălzi 5 litri de apă în câteva minute și numai pentru 2.80 lei.

Electrogaz
S.A.R.

EXPOZIȚIE PERMANENTĂ
DE APARATE ELECTRICE

IEFTINIREA
CURENTULUI
ELECTRIC

Dacă nu beneficiați încă de noul tarif redus, adresați-vă imediat Biroului „Totelectric”, Calea Victoriei 50, care vă va înscrie la acest tarif.

Credit 12 luni
PENTRU ABONATII LA
ELECTRICITATE

VIZITAREA EXPOZIȚIEI FĂRĂ OBLIGAȚIE
DEMONSTRAȚIUNI GRATUITE

Actualități

Dreapta: Profesorul belgian Piccard a terminat cu bine a doua sa ascensiune in stratosferă, ridicându-se de data aceasta, la 18.000 m. Balonul a aterisat in Italia. In fotografia noastră (mijloc) profesorul Piccard, alături de nacela cu care s'a ridicat anul trecut

Jos: O săritură impresionantă, executată de o actriță americană, pe plaja dela Palm Beach.

Mijloc dreapta: Aviatorul englez Mollison, cunoscut recordman, care s'a căsătorit de curând cu nu mai puțin celebra aviatoare Amy Johnson, a pornit într'un raid transatlantic dus și întors, pe care speră să-l termine în 3—4 zile.

La o cursă de automobile din Germania, o mașină a derapat, intrând în rândurile publicului. Panica acestuia a fost de nedescris. Din fericire, n'a fost rănit decât un copilăș, pe care-l vedem în fotografie, în fața automobilului.

Căldurile din ultimele zile au fost atât de mari, încât restaurantele și buvetele n'au putut satisface toate cererile de răcoritoare. Dar reporterul nostru fotograf a surprins un client de contrabandă, care se răcorește și el în felul lui.